

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/223/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614207451
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614207451.1

Rozhodnutie

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Gabrielou Briškovou v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO, a. s., so sídlom v Bratislave, Panenská č. 7, IČO: 35 787 783, právne zastúpenej: JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou, so sídlom v Martine, Hviezdoslavova 7, proti žalovanej: V. P., J.. XX. X. XXXX, G. I.Ý. Č.. XXX, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 755,72 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 135 eur s 8,5% ročným úrokom z omeškania od 1. 1. 2014 do zaplataenia, a to mesačnými splátkami vo výške 20 eur, splatné vždy do 28. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

Žalovanej sa n e p r i z n á v a náhrada trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 28. 8. 2014 v spojení s jej doplnením doručeným súdu dňa 26. 3. 2015 domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 755,72 eur, zmluvný úrok vo výške 26,28% ročne zo sumy 761,94 eur od 16. 10. 2013 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 755,72 eur od 1. 1. 2014 do zaplataenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že účastníci konania uzavreli dňa 20. 12. 2010 zmluvu o revolvingovom úvere, na základe časti C písomnej zmluvy - návrhu na uzavretie zmluvy. Žalobca na základe uvedenej zmluvy poskytol žalovanej revolvingový úver formou poskytnutia úverového rámca. Žalobca poskytuje klientom revolvingový úver t. j. úverovú kartu automatickým systémom v prípade riadneho splácania pôvodne poskytnutého spotrebiteľského úveru. Žalovanej bola zaslaná následne úverová karta s údajmi týkajúcimi sa revolvingového úveru, pričom žalovaná bola oprávnená čerpať financovanie nákup tovaru alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú kartu, výberom hotovostí v miestach na to určených. Každá splátka zahŕňala úverovú istinu, zmluvne dohodnutý úrok a poplatok za poistenie úveru. Žalovaná z úverového rámca vyčerpala ku dňu 2. 11. 2011 hotovosť vo výške 980 eur (výbermi z úverového účtu na pobočke banky), poplatky za čerpanie (výber) hotovosti z úverového účtu predstavovali 9,16 eur, poplatky za správu revolvingového úveru 74,40 eur a poplatky za spracovanie úhrady poštovou poukážkou typu U 7,10 eur, spolu 1.070,66 eur. Žalovaná zaplatila ku dňu výpovede úverovej zmluvy sumu 800 eur a po výpovedi 45 eur, spolu 845 eur. Žalovaná suma pozostáva zo zostatku dlžnej neuhradenej úverovej istiny 761,94 eur, zročných zmluvných úrokov 38,78 eur a poplatkov za poistenie úveru 4,50 eur z dlžných mesačných splátok splatných ku dňu účinnosti výpovede (spolu 38,78 eur), pričom od pôvodne dlžnej celkovej sumy 800,72 eur bola odpočítaná čiastočná úhrada dlhu zo strany žalovanej (už uvádzaných 45 eur), t. j. dlžná suma tak činila 755,72 eur. Z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovanou splácať úver riadne a včas, žalobca vypovedal zmluvu dňa

23. 10. 2013 s účinnosťou k 1. 1. 2014, kedy sa stal úver splatný v celom rozsahu. Z dôvodu omeškania žalovanej s plnením dlhu žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Žalobca sa domáhal aj zaplatenia zmluvného úroku vo výške 26,28% ročne od 16. 10. 2013 do zaplatenia. Písomným podaním doručeným súdu 26. 3. 2015, posudzujúc uvedené podanie podľa obsahu vzal žalobca žalobu čiastočne späť o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 26,28% ročne zo sumy 6,22 eur od 1. 11. 2013 do zaplatenia (keďže sa domáha zaplatenia zmluvného úroku vo výške 26,28% ročne zo sumy 761,94 eur od 16. 10. 2013 do 31. 10. 2013 a zo sumy 755,72 eur od 1. 11. 2013 do zaplatenia). Súčasne vzal žalobu čiastočne späť o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,25% ročne zo sumy 755,72 eur od 1. 1. 2014 do zaplatenia (keďže sa domáha zaplatenia úroku z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 755,72 eur od 1. 1. 2014 do zaplatenia).

Žalovaná potvrdila, že na vyčerpané peňažné prostriedky prostredníctvom karty zaplatila sumu 800 eur a 45 eur.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, listinami: zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere vydaní kreditnej karty, výpoveďou zo zmluvy, písomnosťou zo dňa 17. 6. 2011, podacím hárkom, doručenkou, potvrdeniami, výpoveďou, sadzobníkom, zistiť nasledovné:

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že čerpala na platobnú kartu 900 eur, zaplatila sumu 845 eur. Z dôvodu nepriaznivých pomerov nevrátila plnú čiastku. V súčasnosti poberá starobný dôchodok vo výške 175 eur mesačne, ktorý predstavuje jediný jej príjem. Platí elektrinu 72 eur mesačne, hypotéku 40 eur. Má výdavky na zaplatenie komunálneho poplatku za odpad, výdavky na lieky 60 eur. V decembri 2010 uzavrela so žalobcom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorého bola financovaná a prevzatá chladnička. Požiadala o mesačné splátky vo výške 20 eur, splatné do 28. dňa v mesiaci. Neprejavila záujem o uzavretie žiadneho poistenia.

Z písomnej zmluvy označenej ako žiadosť/zmluva o spotrebiteľskom úvere a žiadosť/zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty zo dňa 20. 12. 2010 bolo zistené, že účastníci konania uzavreli zmluvu o klasickom spotrebiteľskom úvere vo forme splátkového predaja, predmetom financovania bola chladnička, výška poskytnutého úveru predstavovala 148 eur, žalovaná sa zaviazala spláčať úver mesačnými splátkami vo výške 12,62 eur v počte splátok 15, s dohodnutou ročnou úrokovou sadzbou 39%, RPMN činila 46,73%, výška mesačnej splátky 12,62 eur. Na pravej strane zmluvy drobným písmom sa nachádzal text začínajúci slovami: „Vyhlasujem, že mám záujem o nákup špecifikovaného tovaru alebo služieb u vyššie označeného predajcu pre svoju osobnú potrebu“. Súčasne posledná veta drobným písmom husto písaného textu uvádzala, že klientka svojím podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere dáva Cetelemu Slovensko, a.s., návrh na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a zároveň súhlasí s jednotlivými podmienkami upravenými v časti A až G tejto žiadosti zmluvy. Pod bodom D sa uvádzalo vyhlásenie, že klientka bola oboznámená s rámcovými zmluvami o poistení a súhlasí s nimi a vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu ako je uvedené v časti B. Písomnosťou zo dňa 17. 6. 2011 žalobca oznámil žalovanej, že akceptuje jej návrh na uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, s potešením jej oznámil, že ako spoľahlivá klientka obdržala medzinárodnú kreditnú kartu Cetelem Mastercard, ktorú môže použiť na platbu kartou za tovar a služby v označených predajných miestach, výber hotovosti v bankomatoch a na prevod peňazí s uvedením čísla karty, maximálneho úverového rámca, aktuálneho úverového rámca 900 eur, s mesačnou úrokovou mierou 2,19%, výškou mesačnej splátky 45 eur. Písomnosťou zo dňa 23. 10. 2013 žalobca vypovedal zmluvu o revolvingovom úvere z dôvodu omeškania žalovanou s plnením dlhu, pričom výpoveď mala nadobudnúť účinnosť k 1. 1. 2014. Žalovaná bola vyzvaná na úhradu dlžnej sumy 800,72 eur v lehote 14 dní. Z doručení o poštovej zásielke bolo zistené prevzatie písomnosti 25. 10. 2013. Podľa článku IV. Všeobecných obchodných podmienok žalobcu, v prípade prijatia návrhu Cetelem zaradí klienta medzi žiadateľov o revolvingový úver, o poskytnutie úverového rámca a vydanie kreditnej karty. Okamihom vzniku zmluvy je doručenie písomného oznámenia Cetelemu o prijatí návrhu a poskytnutí úverového rámca klientovi.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodol aj v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu, ktorí boli na súdne konaní na súdne pojednávanie riadne

predvolaní. Nepožiadal o odročenie pojednávania, nevzniesol dôkazné návrhy. Súd rozhodol prihladajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 9 ods. 1 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení neskorších predpisov (30. 11. 2011):

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení do 30. 6. 2011):

Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (v znení do 30. 6. 2011):

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení, úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení od 1. 1. 2009):

Výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba D. U. G., platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 503 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka:

Závazok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 135 eur, keď vykonaným dokazovaním mal preukázanú jej dôvodnosť v tejto časti. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná. V konaní bolo nesporné, že účastníci konania uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 20. 12. 2010, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 148 eur žalobcom žalovanej na financovanie tovaru - chladničky. Žalovaná zaviazala splácať úver mesačnými splátkami vo výške 12,62 eur v počte splátok 15. Žalobca sa však nedomáhal plnenia z tejto zmluvy, ale zo zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, ktorý mal byť uzavretý súčasne a podľa tvrdenia žalobcu automaticky, podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Uvedené zmluvné dojednanie o revolvingovom úvere však nemožno považovať za platné, keďže predstavovalo neprijateľnú zmluvnú podmienku. Spotrebiteľské zmluvy podľa platnej právnej úpravy, ako aj komunitárneho práva, nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Výnimkou sú len podmienky, ktoré boli dojednané individuálne. V danom prípade bola zmluva o úvere uzavretá a podpísaná účastníkmi konania ako formulárový typ zmluvy (bez individuálneho dojednania). Na pravej strane zmluvy o úvere bol obsiahnutý drobným písmom zhustený, zložitý formulovaný text, dosahujúci úroveň nečitateľnosti, ktorý obsahoval prejav vôle k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere (ktorý návrh mal vzniknúť z dobrovoľného rozhodnutia žalovanej ako spotrebiteľky). Týmto spôsobom bolo žalovanej ako spotrebiteľke vnútené uzavretie revolvingového úveru a to spôsobom, že prejav vôle žalovanej ako zmluvnej strany k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, ako ďalšej zmluvy, sa už nevyžadoval. Žalobca ako veriteľ formulárovou zmluvou do prejavu vôle žalovanej (k uzavretiu zmluvy o klasickom spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalovaná mala aj záujem a ktorú uzatvoriť chcela) zahrnul automaticky (podpisom zmluvy) prejav vôle žalovanej k uzavretiu ďalšej zmluvy o revolvingovom úvere. Celkový formulár budil dojem, že ide o jednu zmluvu o úvere. Žalovaná vo svojej výpovedi aj potvrdila, že prejavila vôľu k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. O inú zmluvu, vrátane zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere (pri podpise zmluvy o klasickom spotrebiteľskom úvere) záujem nemala a vôľu k uzavretiu ďalšej zmluvy ani neprejavila. Na uvedené nemajú vplyv ďalšie úkony súvisiace s vydaním karty, akceptáciou žiadosti alebo nároku o poskytnutí revolvingového úveru, keďže sa nejednalo o prejav vôle predstavujúci návrh žalovanej na uzavretie zmluvy adresovanej žalobcovi. Takéto zmluvné dojednanie bolo v rozpore s ochranou dobrej viery a rozumného očakávania spotrebiteľa, teda toho subjektu, ktorému bol právny úkon určený. Vnucuje spotrebiteľovi určité správanie a konanie, pričom zvýhodňuje žalobcu ako poskytovateľa služby a súčasne príjemcu plnenia, čím je spôsobená nerovnováha zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľky. Nevyvážený záujem v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že bez samostatného prejavu vôle mohol dodávateľ služby s úspechom dovodzovať (svojou akceptáciou návrhu žalovanej) uzavretie ďalšej zmluvy a to zmluvy o revolvingovom úvere. Následkom je neplatnosť zmluvného dojednania o uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere.

Keďže ide o typovú formulárovú zmluvu, bolo potrebné na daný právny vzťah aplikovať ustanovenie § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a súd bol povinný ex offio preskúmať, či uplatnený nárok nezahŕňa aj peňažné plnenie vyplývajúce zo zmluvných podmienok, ktoré vytvára nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. Akékoľvek neprimerané a nerovnovážne dojednanie je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné.

Podľa Rozhodnutia Európskeho súdneho dvora v Luxemburgu Asturcom Telecomunicacione C-40/08, je povinnosťou súdu ex offio skúmať neprijateľné podmienky aj bez námietky účastníka konania. Nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (Rozsudky Oceáno Gruppo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Mostaza Claro C-168/05). Možnosť skúmať aj bez návrhu nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný na dosiahnutie výsledku stanoveného v čl. 6 Smernice 93/13/EHS, teda na zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v čl. 7 Smernice. Bolo povinnosťou súdu postupovať v súlade s judikatúrou komunitárneho práva. Súdny dvor v Luxemburgu opakovane zdôrazňuje, že nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom služby (keďže zmluvné podmienky predkladá dodávateľ služby bez možnosti korekcie spotrebiteľa) môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy.

Vzťah medzi účastníkmi konania je vzťahom súkromnoprávnym, pre ktorý je charakteristická rovnosť strán (§2 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalobca ako poskytovateľ služby žalovanej ako spotrebiteľke predstavoval osobu podnikajúcu na trhu. Mal teda odbornú prevahu nad žalovanou, ktorej poskytoval svoje služby a preto od neho možno dôvodne očakávať, aby sa vo vzťahu k žalovanej správal poctivo. Ak týmto spôsobom nepostupoval, spreneveril sa princípu dôvery, resp. princípu právnej istoty druhého účastníka zmluvného vzťahu a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu. Žalovaná, ktorá podpisovala predmetnú zmluvu nemohla žiadnym spôsobom, pokiaľ chcela uzavrieť zmluvu o klasickom spotrebiteľskom úvere za účelom financovania chladničky, ovplyvniť znenie uvedenej formulárovej listiny, ako ani urobiť si korektný úsudok o všetkých zmluvných dojednaniach. Nemožno opomenúť zložito formulované a malým písmom napísané jednotlivé ustanovenia formulárovej zmluvy vrátane všeobecných obchodných podmienok žalobcu. Je neprípustné, aby uvedeným spôsobom boli formulované zmluvné dojednania, ktoré majú zásadný dopad na práva a povinnosti spotrebiteľa. Podľa všeobecnej zásady spotrebiteľského práva, ktoré spočíva v nutnosti poskytnutia vyššej miery ochrany spotrebiteľa, teda žalovanej ako strane slabšej, takému zmluvnému dojednaniu, ktoré je pre spotrebiteľa nevýhodné, nemožno poskytnúť právnu ochranu, ako neplatnému ustanoveniu pre neprijateľnosť zmluvnej podmienky. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje okrem iného tým, že text spotrebiteľskej zmluvy, najmä ak ide o zmluvu formulárovú, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. V danom prípade možno konštatovať, že žalobca v uvedenom smere si nepočínal v právnom vzťahu so žalovanou ako spotrebiteľkou poctivo a preto takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu.

Z dôvodu neplatného uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, žalovanej vznikla povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie žalobcovi, ktoré prijala a to vo výške predstavujúcej rozdiel medzi prijatým peňažným plnením 980 eur a vrátenou časťou peňažných prostriedkov zo strany žalovanej vo výške 845 eur (ktorá skutočnosť bola medzi účastníkmi nesporná). Žalovanej bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi zostávajúcu časť nevráteného poskytnutého peňažného plnenia zo strany žalobcu vo výške 135 eur. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná. Z dôvodu neplatnosti zmluvy nebolo možné uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť akékoľvek iné uplatňované zmluvné plnenie a to zmluvné úroky a poplatky za poistenie úveru (34,28 eur a 4,50 eur).

Vo vzťahu k uplatňovaným zmluvným úrokom, uplatňovaným aj po splatnosti dlhu, je potrebné uviesť, že zmluvné úroky po splatnosti dlhu veriteľovi neprislúchajú. Zmluvné úroky sú vždy splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t. j. aj spolu s istinou. Doba splatnosti úrokov za poskytnutie peňazí sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. Obchodný zákonník rozlišuje splatnosť úrokov v závislosti od splatnosti istiny úveru, ako aj spôsobu splatenia istiny úveru, t. j. jednorázovo alebo v splátkach. Celková suma úrokov musí byť vždy zaplatená najneskôr do splatnosti dlžného

zostatku úveru. Žalobca ako veriteľ preto v danom prípade nebol oprávnený žiadať od žalovanej ako dlžníčky zmluvné úroky aj po splatnosti úverovej istiny. V danom prípade žalobcovi prislúchajú len úroky z omeškania. Po vyhlásení celého úveru za splatný sa istina ďalej zmluvne neúročí. Z podstaty zmluvného úroku vyplýva, že predstavuje odplatu za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti. Veriteľ neposkytuje finančné prostriedky po lehote splatnosti (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 6. 2013, č. konania 8Co/29/2013-98, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 11. 2013, č. konania 9Co/437/2013, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 11. 2013, č. konania 5Co/165/2013). Podľa publikovaného rozhodnutia NS SR R59/1998 veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu. Následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z omeškania (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 12. 2014, č. konania 10Co/108/2014-79).

Žalobca ako veriteľ formulárovou zmluvou do prejavu vôle žalovanej uzavrieť zmluvu o klasickom spotrebiteľskom úvere, o ktorú mala žalovaná záujem a ktorú uzatvoriť aj chcela, zahrnul tiež bez ďalšieho automatické uzavretie aj poisťnej zmluvy. Text ustanovenia bol vyhotovený drobným písmom, pričom uvedené zmluvné ustanovenie neumožňovalo žalovanej ako spotrebiteľke uzavrieť zmluvu o úvere bez toho, aby súčasne nebola prejavená samostatne vôľa k uzavretiu zmluvy o poistení. Takéto zmluvné dojednanie je taktiež v rozpore s ochranou dobrej viery a rozumného očakávania spotrebiteľa, teda toho subjektu, ktorému bol právny úkon určený. Vnucuje spotrebiteľovi určité správanie, konanie, pričom zvyhodňuje poskytovateľa služby ako príjemcu plnenia, čím je spôsobená nerovnováha zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Nevyvážený záujem v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že bez samostatného prejavu vôle mohol dodávateľ s úspechom dovodzovať prijatie návrhu na uzavretie ďalšej zmluvy a to zmluvy poisťnej. Následkom je neplatnosť zmluvného dojednanie o uzavretie poisťnej zmluvy, ktoré dojednanie predstavuje taktiež neprijateľnú zmluvnú podmienku. Preto nárok žalobcu na zaplatenie poisťného vo výške 4,50 eur nebolo možné priznať.

Z dôvodu omeškania žalovanej s plnením dlhu žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Zodpovednosť za omeškание má objektívny charakter. Vzniká bez ohľadu na zavinenie. Jej dôsledkom je vznik povinnosti dlžníka platiť veriteľovi úroky z omeškania. Výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis a to navýšením 8 percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenú D.. Žalovanej bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 8,5% ročný úroko z omeškania od 1. 1. 2014 do zaplatenia, keďže omeškание s plnením dlhu doposiaľ trvá. Žalobca žiadal o priznanie úrokov z omeškania od 1. 1. 2014, pričom výška úrokovej sadzby zodpovedala výške úrokovej sadzby platnej v čase splatnosti dlhu (uplynutím 14 dní od doručenia výzvy adresovanej žalovanej na zaplatenie dlhu). Úroky z omeškania zo zostávajúcej časti uplatňovaného peňažného plnenia nemohli byť priznané, keďže nebola priznaná ani hlavná pohľadávka, z ktorej sa uplatňovalo uvedené príslušenstvo vo forme úrokov z omeškania.

V súlade s ustanovením § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd povolil žalovanej na zaplatenie dlhu mesačné splátky vo výške 20 eur, splatné vždy do 28. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškание s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Bolo prihliadané na nepriaznivé sociálne pomery žalovanej, ktorým rozhodnutím žalobca vo svojich majetkových pomeroch nebude dotknutý. V prípade nezaplatenia aj i len jednej splátky žalovaná môže stratiť výhodu splátok a vznikne jej povinnosť zaplatiť dlh jednorázovo.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ustanovenia, ak mal účastník vo veci úspech čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí. Úspech žalobcu predstavoval 18% (135 eur), v ktorej časti bola neúspešná žalovaná. Úspech žalovanej predstavoval 82% (620,72 eur), v ktorej časti bol neúspešný žalobca. Pomer úspechu a neúspechu tak predstavoval vznik nároku žalovanej na náhradu trov konania v rozsahu 64%. Z dôvodu, že žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, súd rozhodol tak, že žalovanej sa nepriznáva náhrada trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
  - b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
  - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- g) Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.